sygn. akt: **D 4/23**

ORZECZENIE

dnia (…) roku

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie
w składzie:

Przewodniczący: radca prawny **Joanna Kłos-Czerwińska**
Sędziowie: radca prawny **Olimpia Marcewicz-Kochnio - sprawozdawca**
radca prawny **Renata Majerowska**

Protokolant Joanna Kowalska

w obecności **Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie** radcy prawnego **Pauliny Bartoszcze Savci**

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach (…)r. oraz (…)r.

sprawy **radcy prawnego** (…) **(nr wpisu** (…)**)**, syna (…), ur. (…)r. w (…), zam. (…)

obwinionego o to, że:

1) w okresie od dnia (…)r. do dnia (…)r., będąc likwidatorem (…)ul. (…) (dalej „(…)") zachowywał się w sposób godzący w zasady etyki zawodowej radcy prawnego tj. wykonywał czynności zawodowe niesumiennie oraz bez należytej staranności, która jest wymagana od radcy prawnego, powoli, opieszale, bez zaangażowania, nieterminowo i nierzetelnie, co spowodowało przedłużenie w czasie procesu likwidacji (…) i naraziło (…) na konieczność ponoszenia dodatkowych kosztów, unikał kontaktów z Klientami – nie odbierał telefonów, smsów, przez co kontakt z radcą prawnym był utrudniony,
- tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2022 r., poz. 1166 ze zm.) w zw. z art. 6 i art. 12 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego Załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. (dalej „KERP"),

2) w okresie od dnia (…)do dnia (…)r., będąc likwidatorem (…)ul. (…) (dalej „(…)") nie zwarł z Klientami pisemnej umowy o świadczenie pomocy prawnej, mimo próśb Klientów o zawarcie umowy,
- tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2022 r., poz. 1166 ze zm.) w zw. z art. 6 i art. 12 ust. 1 oraz art. 43 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego Załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. (dalej „KERP"),

3) w okresie od dnia (…)do dnia (…)r., będąc radcą prawnym wpisanym na listę radców prawnych prowadzoną w Okręgową Izbę Radców Prawnych w Lublinie, odnosił się z brakiem szacunku do organów tut. Izby poprzez brak odpowiedzi na wezwania Wicedziekana Rady Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie i Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie,
- tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2022 r., poz. 1166 ze zm.) w zw. z art. 6 i art. 61 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego Załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. (dalej „KERP").

I. Uznaje obwinionego **radcę prawnego** (…)winnym tego, że:
1) w okresie od dnia (…)r. do dnia (…)r., będąc likwidatorem (…) ul. (…) (dalej „(…)") zachowywał się w sposób godzący w zasady etyki zawodowej radcy prawnego tj. wykonywał czynności zawodowe niesumiennie oraz bez należytej staranności, która jest wymagana od radcy prawnego, powoli, opieszale, bez zaangażowania, nieterminowo i nierzetelnie, co spowodowało przedłużenie w czasie procesu likwidacji (…) i naraziło (…) na konieczność ponoszenia dodatkowych kosztów, unikał kontaktów z Klientami – nie odbierał telefonów, smsów, przez co kontakt z radcą prawnym był utrudniony,
- tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2022 r., poz. 1166 ze zm.) w zw. z art. 11 ust. 1 i 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego Załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. (dalej „KERP") i za to na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 1 ustawy o radcach prawnych wymierza Obwinionemu karę upomnienia;

2) w okresie od dnia (…)do dnia (…)r., będąc radcą prawnym wpisanym na listę radców prawnych prowadzoną przez Okręgową Izbę Radców Prawnych w Lublinie, odnosił się z brakiem szacunku do organów tut. Izby poprzez brak odpowiedzi na wezwania Wicedziekana Rady Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie i Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie,
- tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2022 r., poz. 1166 ze zm.) w zw. z art. 6 i art. 61 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego Załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. (dalej „KERP") i za to na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 1 ustawy o radcach prawnych wymierza Obwinionemu karę upomnienia.

II. Na podstawie art. 65^1 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych orzeczone wobec Obwinionego jednostkowe kary z punktu I ppkt 1) i 2) niniejszego orzeczenia łączy i wymierza Obwinionemu karę łączną upomnienia.

III. Uznaje Obwinionego radcę prawnego (…)za niewinnego zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie drugim (II) wniosku o ukaranie.

IV. Na podstawie art. 70^6 ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych zasądza od Obwinionego radcy prawnego (…)na rzecz Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie koszty postępowania dyscyplinarnego w wysokości 1.938 zł (słownie: jeden tysiąc dziewięćset trzydzieści osiem złotych 00/100).

Przewodniczący	Członkowie	
……..……	……..…..	……..……..
r.pr. Joanna Kłos-Czerwińska	r.pr. Olimpia Marcewicz-Kochnio	r.pr. Renata Majerowska

Sygn. akt D 4/23

Uzasadnienie

Dnia (…) r. do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie (**dalej w skrócie: „OIRP w Lublinie”**) wpłynęła skarga (…), (…) i (…) (**dalej w skrócie: Skarżący)** – członków (…)ul. (…)w (…) (**dalej w skrócie:** (…)). We wspomnianej skardze zarzucono Obwinionemu Radcy prawnemu (…)opieszałość w prowadzeniu likwidacji (…), niedokonania w ramach tego wielu obowiązków i czynności (lustracji dokumentacji z działalności (…), archiwizacji dokumentacji medycznej, całkowitej wyprzedaży sprzętu medycznego i kwaterunkowego będącego na wyposażeniu (…)). Obwinionemu zarzucono też intencjonalne unikanie kontaktów ze Skarżącymi – nieodbieranie telefonów i nieoddzwanianie. Skarżący podnieśli, że Radca prawny, kiedy udało się nawiązać z nim kontakt, usprawiedliwiał się brakiem czasu, nadmiarem innych zajęć i obowiązków oraz szeregiem innych obiektywnych okoliczności i trudności, co jednak nie zmieniło tego, że likwidacja trwała za długo przede wszystkim z powodu opieszałości i braku zaangażowania Radcy prawnego.

Pismem z dnia (…)r. Wicedziekan Rady OIRP w Lublinie zwróciła się do Radcy prawnego (…) o udzielenie szczegółowych pisemnych wyjaśnień i informacji w sprawie wyżej opisanej Skargi oraz z prośbą o nawiązanie kontaktu ze Skarżącymi. Radca prawny w dniu (…)r. potwierdził odbiór pisma, jednakże w zakreślonym w nim terminie nie udzielił odpowiedzi. Wicedziekan Rady OIRP w Lublinie kilkakrotnie kontaktowała się z Radcą prawnym telefonicznie, aby ten podjął kroki celem sprawnej likwidacji (…). Każdorazowo otrzymywała zapewnienia, że Radca prawny skontaktuje się ze Skarżącymi. Dalsze próby kontaktu telefonicznego z radcą prawnym w dniach (…)r. i (…)r. okazały się nieskuteczne. Interwencję w sprawie podjął także Dziekan Rady OIRP w Lublinie, jednak bez efektów. Radca prawny ostatecznie nie udzielił wyjaśnień. W konsekwencji sprawa została przekazana do Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Lublinie.

Pismem z dnia (…)r. Rzecznik Dyscyplinarny OIRP w Lublinie wezwał Radcę prawnego do pisemnego ustosunkowania się do treści Skargi. Radca prawny pomimo telefonicznego przypomnienia w dniu (…)r. (podczas rozmowy zobowiązał się do udzielenia pisemnej odpowiedzi), nie udzielił odpowiedzi na Skargę. Postanowieniem z dnia

(…)r. zostało wszczęte dochodzenie w sprawie.

W toku postępowania dowodowego Zastępca Rzecznika OIRP w Lublinie ustalił, że (…) z powodu braku funduszów musiała zostać zlikwidowana. Jako likwidator (…) w (…)r. został powołany Radca prawny (…). Radca prawny opieszale wywiązywał się z swoich obowiązków. Skarżący mieli trudności ze skontaktowaniem się z radcą prawnym, gdyż nie odbierał telefonów ani sms-ów. Mimo żądania Skarżących, radca prawny nie przygotował i nie zawarł ze Skarżącymi pisemnej umowy o świadczenie pomocy prawnej.

Wobec powyższego w dniu (…)r. Radcy prawnemu (…)przedstawiono zarzuty oraz odebrano od niego wyjaśnienia. Radca prawny wyjaśnił, że w (…)r. podjął się likwidacji (…). Nastąpiło wiele przeszkód: osobistych m.in. choroba bliskich, później pandemia z powodu których wykonywanie obowiązków likwidatora było utrudnione. Do dnia (…)r. (…) nie została zlikwidowana. Radca prawny przyznał, że Skarżący narzekali, iż za wolno wykonuje swoje obowiązki, ale zarazem podkreślił, że ma problem z czasem i za dużo zadań przyjął do wykonania. Radca prawny przyznał, że nie zawarł pisemnej umowy ze Skarżącymi oraz zdarzało się, że Skarżący nie mogli się z radcą prawnym skontaktować.

W dniu (…)r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego skierowała do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wniosek o ukaranie. Radca prawny (…)został obwiniony za to, że:

I. w okresie od dnia (…) r. do dnia (…)r., będąc likwidatorem (…)zachowywał się w sposób godzący w zasady etyki zawodowej radcy prawnego tj. wykonywał czynności zawodowe niesumiennie oraz bez należytej staranności, która jest wymagana od radcy prawnego, powoli, opieszale, bez zaangażowania, nieterminowo i nierzetelnie, co spowodowało przedłużenie w czasie procesu likwidacji (…) i naraziło (…) na konieczność ponoszenia dodatkowych kosztów, unikał kontaktów z Klientami – nie odbierał telefonów, smsów, przez co kontakt z radcą prawnym był utrudniony,

- tj. popełnił przewinienie dyscyplinarne określone w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych, Dz. U. z 2022 r., poz. 1166 ze zm. **(dalej w skrócie: u.r.p.)** w zw. z art. 6 i art. 12 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego Załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. **(dalej w skrócie: „KERP")**,

II. w okresie od dnia (…)do dnia (…)r., będąc likwidatorem (…) (dalej „(…)”) nie zwarł z Klientami pisemnej umowy o świadczenie pomocy prawnej, mimo próśb Klientów o zawarcie umowy,

- tj. popełnił przewinienie dyscyplinarne określone w art. 64 ust. 1 u.r.p. w zw. z art. 6 i art. 12 ust. 1 oraz art. 43 ust. 1 KERP,

III. w okresie od dnia (…)do dnia (…)r., będąc radcą prawnym wpisanym na listę radców prawnych prowadzoną w Okręgową Izbę Radców Prawnych w Lublinie, odnosił się z brakiem szacunku do organów tej Izby poprzez brak odpowiedzi na wezwania Wicedziekana Rady Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie i Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie,

- tj. popełnił przewinienie dyscyplinarne określone w art. 64 ust. 1 u.r.p. w zw. z art. 6 i art. 61 ust. 1 KERP.

Na rozprawie w dniu (…)r. Obwiniony przyznał się do trzeciego z czynów zarzucanych mu we wniosku o ukaranie i nie przyznał się do pozostałych. W związku z zarzutem sformułowanym w punkcie pierwszym wyjaśnił, że z jego strony kontakt ze (…) i jej reprezentantami był faktycznie utrudniony, ale było to spowodowane wydarzeniami niezależnymi od niego, w szczególności problemami zdrowotnymi jego bliskich. Wyjaśnił, że prowadzi dużo obsług i stąd, żeby zachować ciągłość likwidacji znalazł kandydata na swojego następcę jako likwidatora. Podkreślił również, że wszystkie czynności wykonywał nie jako radca prawny, ale jako likwidator i dlatego też umowa, która miała być zawarta ze (…) miała dotyczyć likwidacji, a nie obsługi prawnej.

Obecna na rozprawie w dniu (…)r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wnosiła o ukaranie Obwinionego za każdy z zarzucanych mu czynów karą nagany. Obwiniony co do punktu I i II wniosku o ukaranie stwierdził, że zarzucane mu czyny nie stanowią czynności zawodowych i dlatego wnosi o uniewinnienie lub umorzenie postępowania, natomiast w zakresie zarzutu z punktu III wniosku o ukaranie pozostawia go do decyzji Sądu wnosząc o łagodny wymiar kary.

Po naradzie, mając na uwadze zgromadzony materiał procesowy Okręgowy Sąd Dyscyplinarny OIRP w Lublinie postanowił wznowić przewód sądowy na podstawie art. 409 kpk w z art. 74^1 pkt. 1 ustawy o radcach prawnych i wyznaczył nowy termin posiedzenia.

Na rozprawie w dniu (…)r. Przewodnicząca Sądu uprzedziła stawające strony o możliwości zmiany kwalifikacji prawnej zarzucanych Obwinionemu czynów na podstawie

art. 399 § 1 k.p.k. w zw. z art. 74^1 ustawy o radcach prawnych. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego podtrzymała swoje stanowisko z poprzedniej rozprawy. Obwiniony podtrzymał swoje stanowisko oraz uzupełniająco wyjaśnił, że dokonując czynności likwidacji (…) nie działał jako radca prawny, lecz jako likwidator powołany na mocy uchwały (…), nie posługiwał się pieczęcią radcy prawnego, ani papierem firmowym oraz oświadczył, że nie wystawił, ani nie zamierza wystawić faktury, ponieważ nie może tego zrobić, jako likwidator. Skarżący (…) (którego słowa potwierdziła również (…)) stwierdził m.in., że (…) zależało, aby likwidatorem był Obwiniony, ponieważ uważali, że likwidację przeprowadzi w sposób rzetelny i uczciwy. Skargę złożyli, ponieważ likwidacja się opóźniała i mieli utrudniony kontakt z Obwinionym. Skarżący stwierdził, że na dzień rozprawy likwidacja została zakończona. Nie przypuszczał, że postępowanie dyscyplinarne w tym stanie rzeczy będzie nadal procedowane. Poza kwestią opóźnień i czasowego braku kontaktu, nie ma zastrzeżeń do zachowania i profesjonalizmu „Pana Mecenasa". Skarżący wnieśli o umorzenie postępowania.

Orzeczeniem z dnia (…)r. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny OIRP w Lublinie uznał Obwinionego winnym tego, że w okresie od dnia (…)r. do dnia (…)r., będąc likwidatorem (…)ul. (…) (dalej „(…)") zachowywał się w sposób godzący w zasady etyki zawodowej radcy prawnego tj. wykonywał czynności zawodowe niesumiennie oraz bez należytej staranności, która jest wymagana od radcy prawnego, powoli, opieszale, bez zaangażowania, nieterminowo i nierzetelnie, co spowodowało przedłużenie w czasie procesu likwidacji (…) i naraziło (…) na konieczność ponoszenia dodatkowych kosztów, unikał kontaktów z Klientami – nie odbierał telefonów, smsów, przez co kontakt z radcą prawnym był utrudniony - tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 u.r.p. w zw. z art. 11 ust. 1 i 2 KERP i za to na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 1 u.r.p. wymierzył Obwinionemu karę upomnienia.

Odnosząc się najpierw do powyższego rozstrzygnięcia Sąd podzielił pogląd zaprezentowany przez Obwinionego, że dokonując czynności likwidacyjnych nie wykonywał zawodu, ponieważ nie świadczył pomocy prawnej w rozumieniu art. 6 ust. 1 w zw. z art. 4 ustawy o radcach prawnych **(dalej: u.r.p.)**. Zgodnie z art. 4 u.r.p. wykonywanie zawodu radcy prawnego polega na świadczeniu pomocy prawnej, zaś w myśl art. 6 ust. 1 u.r.p. świadczenie pomocy prawnej przez radcę prawnego polega w szczególności na udzielaniu porad i konsultacji prawnych, sporządzaniu opinii prawnych, opracowywaniu projektów aktów prawnych oraz występowaniu przed urzędami i sądami w charakterze

pełnomocnika lub obrońcy. Co prawda, przepis ten nie zawiera wyczerpującego katalogu czynności wykonywanych w ramach świadczenia pomocy prawnej, jednak nie oznacza to, że wszelkie czynności wykonywane za wynagrodzeniem przez osobę będącą radcą prawnym mogą być zakwalifikowane jako czynności zawodowe radcy prawnego, czy inaczej rzecz ujmując za czynności dokonywane w ramach świadczenia pomocy prawnej. Do takich nie można zaliczyć czynności dokonywanych przez radcę prawnego działającego jako likwidator, czy – aby posłużyć się analogicznym przykładem – jako członek zarządu spółdzielni (pozycja ustrojowa likwidatora zbliżona jest do pozycji członka zarządu spółdzielni). Osoby będące radcami prawnymi mogą być powoływane do pełnienia takich funkcji ze względu na obycie prawne, doświadczenie zawodowe, czy nawet szerszą niż zazwyczaj wiedzę z dziedziny prawa, jednak nie oznacza to, że są powoływane w celu świadczenia pomocy prawnej. W odniesieniu do osoby likwidatora, zakres jego obowiązków określają przepisy prawa spółdzielczego (w szczególności art. 119 w zw. z art. 47 Prawa spółdzielczego), z których wynika, że likwidator jest podmiotem o kompetencjach zbliżonych do członka zarządu, a zatem zarządza mieniem spółdzielni, a jego podstawowym celem powinno być wygaszenie jej działalności. Celem działalności spółdzielni w likwidacji jest zakończenie prowadzenia działalności gospodarczej i dokonanie podziału pozostałego majątku spółdzielni. Proces ten przeprowadzany jest przez likwidatorów spółdzielni.

Odnosząc powyższe do okoliczności rozpoznawanej sprawy, na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego, należało zauważyć, że skarżąca (…) (działając przez swoje organy) nie zatrudniła Radcy prawnego jako prawnika, lecz powołała go na likwidatora licząc na to, że dokona likwidacji w sposób rzetelny i uczciwie (przesłuchanie (…) na rozprawie w dniu (…)r.). Jak wyjaśnił sam Obwiniony (czemu Sąd dał wiarę), wykonując czynności zlecone prze z (…) nie świadczył on pomocy prawnej, nie posługiwał się pieczęcią radcy prawnego, ani papierem firmowym, nie dokonywał czynności z zakresu pomocy prawnej, lecz działał jedynie jako likwidator. Nie została z nim zawarta umowa o świadczenie pomocy prawnej. Obwiniony działał wyłącznie w oparciu o uchwałę (…), mocą której został powołany na likwidatora. W konsekwencji Sąd uznał, że jego zachowanie nie mogło być zakwalifikowane jako przewinienie dyscyplinarne z art. 64 ust. 1 u.r.p. w zw. z art. 6 i art. 12 ust. 1 KERP, bowiem przepisy te odnoszą się jedynie do czynów popełnionych przy świadczeniu pomocy prawnej.

W ocenie Sądu czyn zarzucany Obwinionemu powinien być kwalifikowany jako przewinienie dyscyplinarne wynikające z art. w art. 64 ust. 1 u.r.p. w zw. z art. 11 ust. 1

i 2 KERP. Zgodnie z art. 11 ust. 1 KERP radca prawny obowiązany jest dbać o godność zawodu nie tylko przy wykonywaniu czynności zawodowych, ale również w działalności publicznej i w życiu prywatnym. Art. 11 ust. 2 KERP stanowi zaś, że uchybieniem godności zawodu radcy prawnego jest w szczególności takie postępowanie radcy prawnego, które mogłoby podważyć zaufanie do zawodu radcy prawnego. W ocenie Sądu zgromadzony materiał dowodowy świadczy o tym, że wykonywany przez Obwinionego zawód radcy prawnego, podobnie jak opinia o nim jako znawcy prawa spółdzielczego wzbudziła zaufanie osób decydujących o powierzeniu mu funkcji likwidatora. Skarżący mówiąc o Obwinionym używali określenia „Pan Mecenas", podkreślali wielokrotnie, że Obwiniony został im „polecony", byli pod wrażeniem kultury osobistej i profesjonalizmu działań podejmowanych przez Obwinionego w ramach likwidacji. Zarazem jednak zachowanie Obwinionego polegające na opieszałości w dokonywaniu czynności likwidacyjnych oraz utrudnionym kontakcie osób reprezentujących (…) z Obwinionym podważyło zaufanie Skarżących do Radcy prawnego w stopniu, który doprowadził do wniesienia Skargi skutkującej wszczęciem niniejszego postępowania dyscyplinarnego. Podczas rozprawy z dnia (…)r. Skarżący podkreślili, że członkowie (…) narzekali na przedłużającą się likwidację oraz że nie otrzymali jeszcze należnych im wypłat. Z tej przyczyny Sąd uznał, że Obwiniony dopuścił się uchybienia godności zawodu na skutek postępowania, które podważyło zaufanie do zawodu radcy prawnego. Przy wymiarze kary Sąd wziął pod uwagę, że choć Obwiniony dokonywał czynności likwidacji (…) w sposób opieszały, zaś kontakt z nim był przez pewien czas znacząco utrudniony, to jednak pozostawił po sobie pozytywne wrażenie pod względem kultury osobistej oraz prawidłowego przeprowadzenia likwidacji (…). Z tej przyczyny Sąd uznał, że wymierzenie Obwinionemu najniższej możliwej kary upomnienia będzie adekwatną sankcją za popełnienie przewinienia dyscyplinarnego oraz środkiem wystarczającym do zapewnienia przestrzegania zasad etyki zawodowej w przyszłości.

Orzeczeniem z dnia (…)r. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny OIRP w Lublinie uznał Obwinionego również winnym tego, że w okresie od dnia (…)do dnia (…)r., będąc radcą prawnym wpisanym na listę radców prawnych prowadzoną przez Okręgową Izbę Radców Prawnych w Lublinie, odnosił się z brakiem szacunku do organów tej Izby poprzez brak odpowiedzi na wezwania Wicedziekana Rady Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie i Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie, a zatem dopuścił się popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 u.r.p. w zw. z art. 6 i art. 61 ust. 1 KERP i za to na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 1 u.r.p.

wymierzył Obwinionemu karę upomnienia.

W myśl art. 61 ust. 1 KERP radcę prawnego obowiązuje szacunek i lojalność wobec organów samorządu radców prawnych. Radcowie prawni, okazując samorządowi lojalność i szacunek, pomagają prezentować ów samorząd, jako należycie spełniający powierzone mu zadania łącznie z wynikającym z Konstytucji sprawowaniem pieczy nad należytym wykonywaniem zawodu radcy prawnego.

Odnosząc powyższe do realiów niniejszej sprawy należy zauważyć, że znajdujące się w aktach postępowania dokumenty w sposób niewątpliwy potwierdzają, że Wicedziekan Rady OIRP w Lublinie zwróciła się do Radcy prawnego (…)o udzielenie szczegółowych pisemnych wyjaśnień i informacji w sprawie Skargi dotyczącej procesu likwidacji (…) oraz z prośbą o nawiązanie kontaktu ze Skarżącymi. Obwiniony w dniu (…)r. potwierdził odbiór pisma, jednakże w zakreślonym w nim terminie nie udzielił odpowiedzi. Wicedziekan Rady OIRP w Lublinie kilkakrotnie kontaktowała się z Radcą prawnym telefonicznie, aby ten podjął kroki celem sprawnej likwidacji (…). Każdorazowo otrzymywała zapewnienia, że Radca prawny skontaktuje się ze Skarżącymi. Dalsze próby kontaktu telefonicznego z Radcą prawnym w dniach (…)r. i (…)r. okazały się nieskuteczne. Interwencję w sprawie podjął także Dziekan Rady OIRP w Lublinie, jednak bez efektów. Na rozprawie w dniu (…)r. Obwiniony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 u.r.p. w zw. z art. 6 i art. 61 ust. 1 KERP.

Wymierzając za powyższy czyn karę upomnienia Sąd miał na względzie naganne zachowanie Obwinionego, lecz zarazem dostrzegł zmianę jego postawy na etapie postępowania sądowego. Obwiniony stawił się na terminy obydwu posiedzeń, złożył wyczerpujące wyjaśnienia, zachowywał się w sposób uprzejmy i profesjonalny również w stosunku do Skarżących. W tej sytuacji, w ocenie sądu, wymierzona mu kara dyscyplinarna stanowi adekwatną do czynu Obwinionego sankcję oraz spełni swą funkcję prewencyjną na przyszłość.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny OIRP w Lublinie na podstawie art. 65^1 ust. 1 u.r.p. orzeczone wobec Obwinionego jednostkowe kary upomnienia połączył i wymierzył Obwinionemu karę łączną upomnienia.

Orzeczeniem z dnia (…)r. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny OIRP w Lublinie uznał Obwinionego za niewinnego zarzucanego mu czynu, a mianowicie, że w okresie od dnia (…) r. do dnia (…)r., będąc likwidatorem (…) nie zwarł ze (…) pisemnej umowy o świadczenie

pomocy prawnej, mimo próśb o zawarcie umowy, a zatem popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 u.r.p. w zw. z art. 6 i art. 12 ust. 1 oraz art. 43 ust. 1 KERP.

Jak wspomniano już powyżej, istniejący pomiędzy Obwinionym a (…) stosunek prawny nie wynikał z zawartej pomiędzy nimi umowy o świadczenie pomocy prawnej. Na podstawie uchwały (…) Obwinionemu została powierzona funkcja likwidatora. Zdarzeniem prawnym będącym źródłem nabycia przez likwidatora uprawnień do pełnienia czynności z zakresu zarządu, reprezentacji i likwidacji spółdzielni jest uchwała walnego zgromadzania - od daty wyboru jest on jedynym podmiotem uprawnionym do zarządzania majątkiem spółdzielni oraz do reprezentowania jej na zewnątrz (*M.Stepnowska, P.Zakrzewski [w:] System Prawa Prywatnego. Prawo spółdzielcze. Tom 21, red. K.Pietrzykowski, Warszawa 2020, s. 402-403*). Obwiniony nie świadczył zatem pomocy prawnej (nie wykonywał zawodu radcy prawnego), lecz dokonywał czynności likwidacyjnych. Norma zawarta w art. 43 KERP, zawierająca zakaz działania bez zlecenia odnosi się wyłącznie do wykonywania czynności zawodowych (świadczenia pomocy prawnej). Podobną uwagę należy odnieść do §3 Regulamin wykonywania zawodu radcy prawnego (stanowiącego Załącznik do Uchwały Nr 94/IX/2015 Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 13 czerwca 2015r. w sprawie Regulaminu wykonywania zawodu radcy prawnego). Przepisy te nie mają zatem zastosowania do czynności radcy prawnego, które nie mogą być zakwalifikowane jako czynności zawodowe. Nie mają zatem one zastosowania do Obwinionego w zakresie w jakim dokonywał czynności likwidacyjnych dotyczących skarżącej (…).

Na marginesie warto zauważyć, że Skarżący nigdy nie domagali się od Obwinionego zawarcia umowy o świadczenie usług z zakresu pomocy prawnej, lecz chcieli zawarcia pisemnej umowy o wykonywanie czynności likwidacyjnych. Nie w pełni zdawali sobie sprawę, że wystarczającą podstawę do domagania się od Obwinionego realizacji obowiązków likwidatora jest wspomniana wcześniej uchwała (…) oraz przepisy Prawa spółdzielczego. Co prawda art. 118 ust. 3 Prawa spółdzielczego wymaga zawarcia umowy z likwidatorem, jednak przepis ten nie narzuca formy takiej czynności prawnej. Z wyjaśnień Obwinionego oraz Skarżących wynika, że porozumienie dotyczące czynności likwidacyjnych zostało zawarte ustnie i dotyczyło przede wszystkim wynagrodzenia Obwinionego.

Orzekając o zwrocie kosztów postępowania przez Obwinionego na rzecz Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie, należało uwzględnić ich zryczałtowany charakter oraz normę, zgodnie z którą w razie ukarania koszty postępowania ponosi obwiniony (por. art.

70(6) ust. 1 i 2 zdanie pierwsze ustawy o radcach prawnych i § 1 ust. 1 pkt 1, ust. 2 i § 3 ust. 1 uchwały Nr 86/IX/2015 Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 20 marca 2015 r. ws. określenia wysokości zryczałtowanych kosztów postępowania dyscyplinarnego).

Wobec powyższego Okręgowy Sąd Dyscyplinarny OIRP w Lublinie uznał, że Obwiniony nie dopuścił się popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 u.r.p. w zw. z art. 6 i art. 12 ust. 1 oraz art. 43 ust. 1 KERP.

W związku powyższym należało orzec jak we wstępie.

POUCZENIE:

Na podstawie art. 70^4 ust. 4 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych od niniejszego orzeczenia stronom oraz Ministrowi Sprawiedliwości przysługuje odwołanie do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie za pośrednictwem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie - w terminie czternastu dni od dnia doręczenia odpisu orzeczenia wraz z uzasadnieniem.

Przewodniczący: Członkowie:

……...	……	……
r.pr. Joanna Kłos-Czerwińska	r.pr. Olimpia Marcewicz-Kochnio	r.pr.Renata Majerowska